

42. En dags krig for fred.
43. FN's rolle i forbindelse med uddannelse af nationalt teknisk personale med henblik på at fremme udviklingslandenes industrialisering. Beretning fra generalsekretæren.
44. FN's institut for uddannelse og forskning: Beretning fra instituttets eksekutivdirektør.
45. Virksomhed til fremme af udvikling:
- (a) Virksomhed inden for FN's udviklingsprogram:
Beretning fra styrelsesrådet;
- (b) Generalsekretærens virksomhed.
46. Gennemgang af verdensfødevarerprogrammet.
47. Almindelig gennemgang af programmer og virksomhed omfattende samarbejde på det økonomiske, sociale, tekniske og beslægtede områder inden for FN, særorganisationerne, IAEA, UNICEF og alle andre institutioner og organisationer knyttet til FN-systemet.
21. Menneskets miljøproblemer: Beretning fra generalsekretæren.
97. Udvikling af turisme.

Punkterne er nedenfor behandlet i den ovenfor angivne rækkefølge bortset fra punkt 40, (FN's udviklingstiår) der sammen med punkt 12 (ECOSOC's beretning) drøftedes i forbindelse med udvalgets generaldebat, og som derfor er placeret forrest i redegørelsen.

FNs 2. udviklingstiår.

(Dagsordenens punkt 40).

I. Debatten.

Generaldebatten, der strakte sig over perioden 6.-22. oktober 1969, og omfattede indlæg fra 73 lande, indledtes med et indlæg af undergeneralsekretæren for økonomiske og sociale spørgsmål, *Philippe de Seynes*. Emnet for talen var FN's rolle i planlægningen af den globale udvikling på det økonomiske og sociale område i 1970'erne. Det understregedes, at planlægningen bl. a. bør

omfatte forhold som menneskets omgivelser, rummets og havbundens anvendelse, forskning og indkomstfordeling. Ikke alene økonomisk vækst burde tilstræbes, men sociale forhold burde i lige så høj grad inddrages. Det påpegedes, at udviklingslandene, hvis økonomiske udvikling er afhængig af væksten i industrilanden økonomi, har en betydelig interesse i, at disse landes inflationsproblemer løses. Endelig fremhævedes det ønskelige i, at industrilandene i forbindelse med tilrettelæggelsen af 2. udviklingstiår påtager sig nye forpligtelser over for udviklingslandene. Der blev ikke på dette punkt givet udtryk for optimisme.

Udvalget har desuden hørt den tidligere canadiske premierminister, *Lester Pearson*, formand for den under Verdensbanken nedsatte "Commission on International Development". Han baserede sit indlæg på hovedlinierne i kommissionens rapport, hvori redegøres for de sidste 20 års bistand til udviklingslandene med angivelse af en række rekommandationer vedrørende den fremtidige politik på dette område. Lester Pearson besvarede under en efterfølgende debat spørgsmål fra en række delegationer. Af særlig interesse var et indlæg fra Sovjetunionen, hvori rapportens indhold klart blev desavoueret.

Under debatten udtrykte mange udviklingslande skuffelse og bekymring over, at det forberedende udvalg for 2. udviklingstiår ikke havde været i stand til — som vedtaget i generalforsamlingsresolution 2411 (XXIII) — på 24. generalforsamling at fremlægge et foreløbigt udkast til en global udviklingsstrategi for udviklingstiåret. Det hævdedes, at ansvaret herfor i første række påhvilede UNCTAD, der endnu ikke havde været i stand til at formulere sit bidrag til strategien. Forløbet af første udviklingstiår måtte betragtes som utilfredsstillende. En forudsætning for, at 2. udviklingstiår ville få større succes, var industrilanden politiske vilje til at påtage sig nye forpligtelser over for udviklingslandene. Flere udviklingslande henviste dog til de i udvalget opnåede fremskridt, herunder til at der var opnået enighed om behovet for at etablere en generel målsætning for den økonomiske vækst i udviklingslandene og om at sætte 6 pct. p. a. som arbejdshypotese herfor.